

Medlemsresan till norra Värmland 19 augusti 2017

Det var inte heller i år några problem att fylla en buss med medlemmar, som ville följa med på resan.

På vägen upp mot Finnskogscentrum gjorde vi ett fikastopp. Vädret hade hittills inte varit nådigt med mycket regn, men precis när vi stannade så kunde vi faktiskt gå ur bussen, även om del föredrog att inta fiket i bussen.

Bussfika

I utställningen på Finnskogscentrum

Finnskogscentrum imponerar verkligen. Tänk att den satsningen blivit så lyckad. Det var många kritiska röster som hördes inför flytten av Finnkulturcentrum, som det tidigare hette, upp till den gamla skolan i Lekvattnet. Monica Björklund, byggnadsantikvarie på Värmlands Museum, gav oss en information och det gjorde hon med den äran. Jättebra information! Gott om tid hade vi sedan för rundvandring i museet.

Karmenkynna

Efter detta var vi sugna på Motti med fläsk och lingonsylt och det fick vi när vi kom fram till finngården Karmenkynna. Alla verkade gilla maten även om det kanske inte är älsklingsrätten! Som tur var så var vädret nu med oss och vi kunde efter maten vandra omkring bland byggnaderna även om vi fick se oss för vart vi satte fötterna – det var lite blött.

Resan fortsatte mot Ransby och Utmarksmuseet. Här blev vi väl mottagna av vår engagerade guide, Gunilla Boquist, som lotsade oss genom Pilgrimstapeten och berättade initierat om de olika bilderna. Historien bakom tapeten är också fängslande. Ett gäng arbetslösa damer i bygden, som får uppdraget att sy tapeten, som var ämnad att bli en gåva till Trondheims 1000-årsjubileum 1997. En del av dessa damer hade knappast hållit i en nål tidigare, men det syns verkligen inte. Tapeten är så imponerande och tänk att den blev kvar i Ransby och att man har byggt upp ett helt museum kring den. Trondheim tackade nämligen nej till gåvan. En film hör också till att se, som beskriver tillkomsten och arbetet med tapeten.

Utmarksmuseet

Vi ska väl inte glömma att Utmarksmuseet även har annat att visa om livet i bygden som t ex jakt och fiske, men för de flesta är det nog ändå Pilgrimstapen som i första hand lockar oss dit. Jag hörde många kommentarer bland våra medlemmar att hit skulle man åka igen!

Innan vi började resan hemåt fick vi också fika i kaféet på Utmarksmuseet.

Mycket mer skulle kunna berättas om allt vi såg, men jag nöjer mig med att säga att alla de här platserna är värda ett besök. Ett ord också om chauffören, Allan, från Wikmans buss. Han lotsade oss fram genom regn på smala och krokiga vägar och ingen av oss behövde sitta med andan i halsen.

Nu kan vi som planerat resan, Lars-Göran, Monica och undertecknad, pusta ut - ja, det blev en lyckad resa även i år. Så kanske vi vågar oss på en resa även nästa år!

*Nedtecknat av
Eva Lejrin*